

בבית המשפט העליון בירושלים

בג"ץ 5117/09 - ג'

בג"ץ 5118/09

בפני: כבוד הרשמת גאולה לויך

העותרים: 1. פ. נאזל
2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר-ע"ר

נגד

המשיבים: 1. מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית
2. נציב שירות בתי הסוהר

בקשה לפסיקת הוצאות

החלטה

בשתי העתירות שבכותרת, שהוגשו ביום 17.6.2009, נתבקש משיב 1 להודיע למשפחות העותרים (אב ובנו) מה עלה בגורל העותרים, שנעצרו בידי כוחות הביטחון של ישראל ומאז מעצרים ביום 16.6.2009 לא ידוע מקום הימצאותם. הסעד שהתבקש כנגד משיב 2 היה כי ירשום כדין, ובזמן אמת, את מקום מעצרים של עצורים ואת המידע במקרה של העברתם. בעתירות נטען כי כבר ביום המעצר פנתה העותרת 2 (להלן: העותרת) למרכז השליטה שבמפקדת קצין משטרה צבאית ראשי בבקשה לסייע באיתור העותרים. למחרת נמסר לעותרת כי לא עלה בידי מרכז השליטה לאתר את מקום המעצר. תשובה דומה התקבלה משירות בתי הסוהר.

העתירה נתייתה בערבו של יום, משהודיעו המשיבים היכן עצורים העותרים. המשיבים ציינו בהודעה כי חלק מהמידע הרלוונטי לצורך איתור העותרים (נסיבות מעצרים) היה בידי בא-כוחם, אך לא הובא במסגרת העתירות. פירוט המידע היה עשוי

להקל ולקצר מאוד את הזמן שחלף עד לאיתור העותרים. בעקבות ההודעה נמחקו העתירות. נותרה במחלוקת שאלת ההוצאות.

לטענת העותרים, היה צידוק בהגשת העתירה מאחר שהיה על המשיבים להודיע למשפחת העותרים על מעצרו ומקום הימצאם ללא שיהוי. הגשת העתירה, כך נטען, היא שהניעה את המשיבים לבצע בדיקה יסודית בעניינם של העותרים, דבר שהביא למסירת המידע אודותיהם. העותרים מוסיפים וטוענים כי התנהלות לקויה מצד המשיבים אינה בבחינת מחדל חד פעמי וגם מטעם זה עליהם לשאת בהוצאות ההליך, וביתר שאת.

עמדת המשיבים היא כי דין הבקשה לפסיקת הוצאות להידחות. בתגובתם פרטו המשיבים את השתלשלות העניינים במהלך מעצרו של העותרים ואת הסיבות בגינם לא נרשמו ברישומי משטרת ישראל (ספק בנוגע לכשירותם הרפואית להיעצר). לטענת המשיבים, ביום הגשת העתירה (17.6.2009) בעת ששהו העותרים בתחנת המשטרה באריאל, ביקרו אותם עורך דינם עו"ד ישראל פלדמן ומר מוצטפא ראמי. נטען כי, נוכח האמור, הרי שמשפחת העותרים ידעה או לכל הפחות יכולה היה לדעת את מקום הימצאותם של העותרים עובר להגשת העתירה, כך שהסעד המבוקש – איתור העותרים – לא נבע מהגשת העתירה ולא הוא שהניע את המשיבים לאתרם. לבסוף נטען כי העתירות לקו בחוסר ניקיון כפיים באשר בא-כוח העותרים נמנע מלציין בעתירה את נסיבות מעצרו של העותרים.

בתגובה לעמדת המשיבים טוענים העותרים כי התנהלות המשיבים, בכך שלא נערך רישום של קליטת העותרים, הינה לקויה, וכך גם אי מסירת הודעה על מעצרו ומקום מעצרו. כן נטען כי בני המשפחה לא ידעו על ביקורו של עורך הדין, הם אינם מכירים אותו והוא לא הודיע להם מאומה.

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובת המשיב ובתגובת העותרים לה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. משפחת העותרים, בסיועה של העותרת, ניסתה לקבל סעד מן המשיבים טרם הפנייה לבית המשפט. משכשל הניסיון, נוכח התשובה כי העותרים לא אותרו, הוגשו העתירות לצו הביאס קורפוס. בתגובת המשיבים לא נסתרה טענת העותרים כי הגשת העתירות הובילה למסירת המידע למשפחת העותרים, לאחר שנעשו מאמצים לאיתורם. ההסברים שהעלו המשיבים לעיכוב שחל במסירת המידע, הנעוצים בכך שלא נערך רישום של קליטת העותרים במשטרה, אינם שוללים את צידקתה של העתירה מנקודת ראותם של העותרים. נוכח דברי העותרים, כי בני

המשפחה לא ידעו על הביקור שנערך אצל העותרים ביום 17.6.2009, אין בקיום הביקור כדי להביא לשלילת זכאותם להוצאות. בהתחשב בכל האמור, כמו גם בעובדה שההליך נסתיים במהירות ובלא שהיה צורך בקיום דיון, יחויב המשיב בהוצאות העותרים בשתי העתירות בסכום כולל של 2,000 ₪. הסכום ישא הפרשי ריבית והצמדה מעת המצאת החלטה זו ועד ליום התשלום בפועל.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תש"ע (11.11.2009).

גאולה לוי
ר ש מ ת